

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010850
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121010850.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.06.2022, v trestnej veci obžalovaného G. V. pre zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/44/2021 zo dňa 10.01.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného G. V..

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom sp. zn. 6T/44/2021 zo dňa 10.01.2022 uznal obžalovaného v bode 1 z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona v bode 2 rozsudku zo zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktoré spáchal tak, že

v bode 1 rozsudku

- dňa 03.01.2021 v čase okolo 16.00 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov v mieste svojho trvalého bydliska, v priestoroch obývacej izby patriacej k bytu situovanému na 3. poschodí murovaného bytového domu, nachádzajúceho sa na adrese Sabinov, C. č. XXX/X, okr. E., pristúpil k svojej manželke G. V., pričom po predchádzajúcej slovnej výmene názorov, najprv úmyselne hodil do oblasti jej tváre diaľkový televízny ovládač, pričom keď mu manželka vzápätí uviedla, že jej asi rozbil nos, spýtal sa jej, či jej má spraviť "mongo" aj pod druhým okom a počas toho, ako sedela na kresle, ju oboma rukami chytil za krk a škrtil ju až do chvíle, dokiaľ k nemu nepribehol jeho syn L. V., ktorý s ním v úmysle chrániť život a zdravie svojej matky preto začal fyzicky zápasť, pričom obžalovaný počas fyzického konfliktu so svojim synom následne zo šuplíka vytiahol kuchynský nôž s dĺžkou čepele najmenej 22 cm, týmto nožom sa zaháňal v smere po svojom synovi L. V. a takýmto spôsobom mu spôsobil reznú ranu na ľavom stehne nohy a palci ľavej ruky a zároveň počas fyzického konfliktu spôsobil reznú ranu na ukazováku ľavej ruky aj svojej manželke G. V., ktorá ho napokon odzbrojila, pričom vzápätí po tom, čo G. V. spoločne so svojim synom L. V. v obave o svoj život a zdravie utiekla do vedľajšej izby, obžalovaný sa jej verbálne vyhrážal slovami, že bude mŕtva a zároveň na svoju manželku opakovane vykrikoval, aby mu do 10-tich minút kúpila ďalšiu fľašu vodky o objeme 0,7 litra, pričom v dôsledku toho, že G. V. mu alkoholické nápoje odmietla zakúpiť, jej dňa 03.01.2021 v čase 22.36 hod. zaslal SMS správu s textom "nesplnili ste podmienku, do bytu sa nedostane", čím takto svojím konaním u poškodených členov svojej rodiny, a to manželky G. V., nar. XX.XX.XXXX, a syna L. V., nar. XX.XX.XXXX, obaja trv. bytom E., C. č. XXX/X, okr. E. vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie, pričom pri útoku G. V. utrpela pomliaždenie tváre a krku a reznú ranu na ukazováku ľavej ruky a jej syn L. V. utrpel reznú ranu na stehne ľavej nohy a reznú ranu na palci ľavej ruky, pričom uvedené zranenia u oboch poškodených si nevyžiadali lekárske ošetrenia a neboli práce neschopní,

v bode 2 rozsudku

- dňa 06.01.2021 v čase okolo 17.20 hod. v priestoroch uzavretého bytu situovaného na 3. poschodí murovaného bytového domu nachádzajúceho sa na adrese E., C. č. XXX/X, okr. E. otvoril na plynovom kuchynskom sporáku plynové ventily a bez ich zapálenia úmyselne nechal unikať plyn do priestorov bytu, ako aj ostatných bytových a nebytových priestorov bytového domu, a to až do príchodu privolaných príslušníkov PZ a HaZZ SR, ktorí po násilnom otvorení bytu, nakoľko obvinený bránil svojím telom otvoreniu dverí, únik plynu zastavili a obyvateľov, nachádzajúcich sa v tom čase v priestoroch bytového domu, začali posielat' von z dôvodu ochrany ich života a zdravia pred hroziacim výbuchom, čím takto približne 40 osôb, v tom čase zdržiavajúcich sa v bytovom dome, vydal do nebezpečenstva smrti, alebo ťažkej ujmy na zdraví,

Za to mu súd uložil podľa § 284 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona pri existencii pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a existencii prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie obžalovaného bolo odôvodnené prostredníctvom obhajcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 15.02.2022. Obhajca v prvom rade konštatuje, že obžalovaný sa necíti byť vinný zo skutkov, ktoré sú mu kladené obžalobou za vinu. Prvým a principiálnym odvolacím dôvodom je námietka obžalovaného k záverom uvedeným vo vykonanom znaleckom posudku znalkyne MUDr. Kornélie Fabišíkovej. Obžalovaný od začiatku trestného stíhania vyjadril vážne pochybnosti o svojom psychickom stave v čase údajného spáchania skutkov. Sám obžalovaný uviedol, že trpel častými halucináciami, ktoré opakovane ovplyvňovali jeho správanie, súviseli vždy s použitím lieku Zopiclon. Uvedený liek užil aj v dni, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu. Zmena správania po užití predmetného lieku sa prejavila aj v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, kedy musel byť obžalovaný premiestnený do Nemocnice pre obvinených a odsúdených so sídlom v Trenčíne. Po vysadení lieku bol obžalovaný schopný ovládať svoje konanie, uvedomil si, že jeho psychiku a následné správanie ovplyvňoval liek Zopiclon. Obhajoba sa na túto skutočnosť snažila poukázať počas celého súdneho konania opakovane, na každom hlavnom pojednávaní navrhovala vykonať dôkaz znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, psychiatrie. K dnešnému dňu znalecký posudok týkajúci sa možnej zmeny správania v súvislosti s liekom Zopiclon nebol vykonaný. Je pravdou, že v konaní bol vypracovaný znalecký posudok z odboru psychiatrie a na poslednom hlavnom pojednávaní bola aj súdna znalkyňa vypočutá, no k možným účinkom daného lieku sa nevyjadrila dostatočne pre objektívne posúdenie účinkov daného liečiva, pričom aj znalecký posudok sa tejto problematike venuje len okrajovo, teda nie je v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o ďalšom postupe. Podľa názoru obhajoby sa súdna znalkyňa nevyssporiadala účinkami liekov, ktoré obžalovaný užíval ani so skutočnosťou ako to mohlo ovplyvniť konanie obžalovaného a nevykonanie tohto dôkazu je na ujmu obžalovaného. Obžalovaný na základe týchto argumentov nesúhlasí so závermi znaleckého posudku MUDr. Kornélie Fabišíkovej, ktorý podľa vedomosti obžalovaného bol robený 30 dní a nie 40 dní. Od 24.02.2021 po prevoze do Trenčína a zákazu podávania a užívania lieku Zopiclon a následného vymiznutia halucinácií bol 11.03.2021 urobený znalecký posudok. Znalecký posudok bol vykonaný za podstatného rozdielu medzi chorý verzus zdravý. V nemocnici pre obvinených a odsúdených bol hospitalizovaný až 2 týždne kvôli halucináciám, pričom obžalovanému liek Zopiclon zakázali. Ak by bol neškodný liek na spanie tak v nemocnici nezakážu používanie lieku mandantovi.

Celý súdny proces bol realizovaný tak, že nebol podľa obžalovaného ozvučený technicky, bez tlmočníka na zosilňovanie zvuku. Napriek písomným žiadostiam obžalovaného nebola zabezpečená výmena pojednávacej miestnosti za menšiu pojednávaciu miestnosť. Obžalovaný mal predpísaný načúvací prístroj 15 rokov, keďže je nedoslýchavý. V ÚVV Prešov zabezpečil obžalovanému načúvací prístroj predchádzajúci obhajca, v súčasnosti ho má asi 10 mesiacov. Skutočnosť, že obžalovaný je nedoslýchavý spôsobila, že nepočul, že sa niekto pokúšal dostať do vnútra bytu, obžalovaný rozporuje, že by nejakým spôsobom bránil alebo znemožnil vstup do bytu obžalovaného. Podľa znaleckého

posudku MUDr. Kornélie Fabiškovej obžalovaný mal autohaváriu 28.11.2020 išiel prirýchlo, „nevybral“ zatáčku, zišiel mimo cesty. Bola privolaná polícia mal negatívny výsledok dychovej skúšky na alkohol. Auto bolo zdemolované, pričom v aute bol spolu s manželkou, 2x sa pretočili na strechu, ale neutrpeli žiadne fyzické zranenia. Obžalovaný už v čase tohto incidentu trpel halucináciami a v tom čase taktiež užíval liek Zopiclon. Obžalovaný je vo väzbe vyše jedného roka, čo znáša zle, trpí zdravotnými problémami, má sťažené dýchanie a bolesti srdca. Obžalovaný do spáchania údajných skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, viedol riadny usporiadaný život, pracoval v drevárskej firme DREVOLIP s.r.o. Prešov ako pomocný stolár. Bol tam zamestnaný 5 rokov na dohodu o vykonaní práce. Okrem toho, že poberá mesačnú mzdu 130,- eur poberá aj invalidný dôchodok vo výške 200,- eur mesačne za posledných 8 až 10 rokov. Dôvodom priznania dôchodku bolo sluchové postihnutie a zlomená chrbtica. Obžalovaný nebol predtým nikdy trestne stíhaný, má čistý výpis z registra trestov. Podľa jeho slov manželku predtým nikdy nenapadol, nikdy predtým nepodala na neho trestné oznámenie a nebola z tohto titulu na lekárske ošetrenie. Za posledných 13 rokov bol 13-krát na protialkoholickom liečení a má diagnózu alkoholik. Vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Prešov bol maximálne po dobu 21 dní. Naposledy rok pred údajným spáchaním skutkov. Obžalovaný protialkoholické liečenie absolvoval dobrovoľne vždy po vzájomnej dohode s manželkou, keďže mal záujem na zachovaní dobrého a pokojného spolužitia. Obžalovaný mal po liečení a abstinencii, ktorá trvala cca 8 mesiacov po absolvovaní liečenia abstinenčné príznaky horúčky, nevoľnosti, vysoké teploty a silné bolesti, ktoré utlmoval liekmi.

Obhajca namieta absenciu naplnenia objektívnej stránky trestného činu. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky číslo konania 8Tdo 1107/2013 zo dňa 20.11.2013. Zdôraznil, že znakom objektívnej stránky trestného činu nebezpečného vyhrážania je pri tomto trestnom čine vyhrážanie, ktoré musí byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, ktorou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážanie. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, avšak jej vznik musí byť reálny, preto je potrebné starostlivo hodnotiť povahu a závažnosť vyhrážania, nakoľko je potrebné rozlišovať nebezpečné vyhrážanie od prejavov, pri ktorých boli použité silné slová, ale v skutočnosti o nič závažného nešlo. Pritom sa nie je možné obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším konaním. Záver, že ide o vyhrážky spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia je nutné posudzovať na základe komplexného posúdenia situácie, či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu je nutné posúdiť so zreteľom ku všetkým konkrétnym okolnostiam prípadu, najmä k povahe vyhrážky, fyzickým a charakterovým vlastnostiam páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, ich vzájomnom vzťahu a podobne. Obavy poškodených nemôžu byť nijakým spôsobom tendenčné. Podľa názoru obžalovaného jeho hrubé správanie voči príslušníkom rodiny nebolo nikdy úmyselne vopred naplánované a bolo spôsobené nevedomosťou protiprávneho konania obžalovaného, ktorý tak konal pod vplyvom liekov. V tejto súvislosti poukázal obhajca aj na skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a konštatuje, že obžalovaný pokiaľ ide o samotné spáchanie skutku nebezpečného vyhrážania zo dňa 03.01.2021 priznáva, že hodil po manželke ovládač od televízora. Následne, ale opisuje chronológiu udalostí inak ako poškodená. Obžalovaný zdôrazňuje, že jeho syn L. V. fyzicky napadol 2-krát ho uderil päťou z toho 1-krát do obličky, 1-krát do spánkovej časti hlavy. Po tomto incidente bol KO, stratil vedomie a odpadol. Prebral sa až po tom čo mu syn L. kľučal na jeho rukách a podľa jeho slov ho „bil hlava nehlava „ a zasiahol ho aj do jazvy, ktorá sa porušila čo spôsobilo, že všade bolo veľa krvi. Obžalovaný sa následne prebral z bezvedomia, až keď sa poškodená so svojim synom radili na chodbe bytu, že čo urobia. Obžalovaný si väčšinu udalosti zo dňa 03.01.2021 nepamätá.

Pokiaľ ide o druhý skutok všeobecného ohrozenia zo dňa 06.01.2021 uvádza, že po prvom incidente bol 2 a pol dňa osamotený, izolovaný v byte, pričom si väčšinu udalostí nepamätá. Pamätá si len to, že vymenil zámok na dverách. Keď sa zobudil, bolela ho hlava, chcel si uvariť na plynovom sporáku vajička na tvrdo, ale nebol schopný sa sústrediť. Pravdepodobne mal aj halucinácie. Keď stál pri chladničke mal v oblasti srdca intenzívne bolesti a mal pocit ako keby „mu tam niekto držal sviečku“. Následne mu prišlo nevoľno, sadol si za kuchynský stôl, zabudol na to, že zapol plyn. Z letargie a polospánku ho prebral zápach plynu, vtedy si uvedomil, že plyn môže byť nebezpečný, snažil sa ho vypnúť, ale nedokázal to. Obžalovaný uvádza, že sú rozpory vo svedeckých výpovediach koľko plynových horákov bolo zapnutých: manželka tvrdí, že všetky 4, hasič konštatoval, že 2. Obžalovaný nemal žiaden úmysel niekoho ohroziť ani zraniť. Vzhľadom k tomu, že je nedoslýchavý nepočul, že policajti búchali na dvere, nepočul ani zvuk zvončeka. Zažil šok keď mu policajti vylomili dvere, nepamätá si či mu dávali na ruky putá. Následne mal mať 2 záchvaty, na ktoré si rovnako nespomína. Prvý mal byť pri výťahu bytového domu a druhý záchvat v sanitke. Lekári v sanitke uvádzali, že mal epileptický záchvat, začal na nich kričať, aby vypli sirény, pretože vzhľadom na sluchové postihnutie mu to robí problémy.

Obhajca v odvolaní zdôrazňuje, že ďalším odvolacím dôvodom je nepríčetnosť podľa § 23 Tr. zákona. Obžalovaný má za to, že halucinácie, ktorým trpel v čase údajného spáchania skutkov a ktoré boli vyvolané požitím lieku Zopiclon spôsobili, že nebol v stave rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Zdôrazňuje, že nikdy nechcel ohroziť nikoho na živote. Opätovne popísal skutkový stav podľa obžalovaného a zdôraznil, že počas tých dvoch dní prevažne spal, čo bolo spôsobené požitím lieku Zopiclon, ktorý je primárne určený ako liek proti nespavosti. Tento liek spôsobil, že obžalovaný bol permanentne ospalý, nesústredený, trpel halucináciami, čoho dôsledkom bolo, že pri ich príprave jedla zaspal pri kuchynskom stole a na to, že si chcel pripraviť večeru zabudol. Obžalovaný má za to, že v jeho konaní absentuje pokus o úmyselné zavinenie trestného činu všeobecného ohrozenia, jeho konanie nenapĺňa znaky trestného činu. Opätovne poukazuje na rozpory vo výpovediach svedkov a poškodených. Tieto rozpory preukazujú jeho nevinu. Poškodená na strane 5 napadnutého rozsudku uviedla, že videla, že v kuchyni sa svieti, okno bolo otvorené, hasiči aj policajti boli pri dverách. Vypočutý svedok D. W. už bezprostredne po privolaní na mieste pri vstupe do priestorov bytovky ručným Drägerom 5000 nenamerl v spoločných priestoroch žiadne zvýšené hodnoty, pričom uvádzal, že okná v byte boli pozatvárané. Takisto každý zo svedkov uvádza, že kohútiky na plynovom sporáku boli v inej polohe. Podľa hasiča mali byť údajne zapnuté 2 horáky, manželka tvrdí, že všetky 4, policajt tvrdí, že žiaden. Znalecký posudok vypracovaný G. G. ohľadne škodlivého následku plynu je možné chápať v rovine úvah a polemizovania a žiadneho relevantného exaktného záveru, keďže žiadne zvýšené hodnoty plynu v bytovom dome t.j. spoločných priestoroch a ani v byte obžalovaného nikdy neboli namerané. Tieto skutočnosti potvrdzujú všetky tvrdenia obžalovaného, že nemal v úmysle pri otvorenom okne pokúsiť sa o samovraždu, ohroziť spoluobčanov, ergo v prípade skutku všeobecného ohrozenia nebola nikdy naplnená skutková podstata trestného činu. Obžalovaný preto považuje nepodmienečný trest vo výmere 5 rokov odňatia slobody za neúmyselné konanie, ktoré bolo spôsobené v nepriaznivom psychickom stave vplyvom liekov, za účelový a nespravodlivý. Vzhľadom na existenciu viacerých rozporov, odlišných výpovedí svedkov a pochybností, ktoré sa týkajú zločinu všeobecného ohrozenia, obžalovaný poukazuje na trestnoprávnu zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Na základe týchto skutočností obžalovaný žiada, aby krajský súd ako odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že obžalovaného spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodí alebo alternatívne, aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného G. V. nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku podrobne rozobral rozsah vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Uviedol jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazných prostriedkov.

Krajský súd poukazuje na túto časť odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa.

Následne súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach. Svoje rozhodnutie vo vzťahu k bodu 1 rozsudku odôvodnil tým, že ustálil, že dňa 03.01.2021 zo strany obžalovaného G. V. došlo k protiprávnemu konaniu spočívajúcu v tom, že u manželky G. V. a syna L. V. vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie tým, že po tom čo po svojej manželke hodil diaľkový ovládač, kde následne sa jej vyhrážal ublížením na zdraví v podobe urobenia „monga“ aj na druhom oku, ju aj fyzicky napadol tým spôsobom, že ju začal rukami škrtiť za krk a škrtil ju až do chvíle dokiaľ k nemu nepribehol jeho syn L. V., ktorý s ním v úmysle chrániť život a zdravie svojej matky začal fyzicky zápasiť, pričom obžalovaný počas fyzického konfliktu so svojim synom toho následne s nožom, ktorý vybral zo šuflíka porezal na ľavom stehne nohy a palci ľavej ruky a zároveň počas fyzického konfliktu spôsobil reznú ranu na ukazováku ľavej ruky aj svojej manželke G. V., ktorá ho napokon odzbrojila, kde uvedené zranenia u oboch poškodených si nevyžiadali lekárske ošetrovanie. Vzápätí po tom čo G. V. spoločne so svojim synom L. V. v obave o svoj život a zdravie utiekla do vedľajšej izby, obžalovaný sa verbálne vyhrážal slovami, že bude mŕtva a zároveň na svoju manželku opakovane vykrikoval, aby mu do desiatich minút kúpila ďalšiu fľašu vodky, kde táto to odmietla, a preto po tom čo odišli z bytu jej toho istého dňa v čase o 22.36 hod. zaslal SMS správu s textom v zmysle, že sa do bytu nedostanete, lebo nesplnili ste podmienku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Pripustil však, že hodil po manželke ovládač s tým, že ju nechcel zasiahnuť iba zastrašiť. Pokiaľ ide o následné škrtenie bránil sa tým, že ju neškrtil, a tak isto, že sa nestihol pobiť so synom aj keď pripustil, že vybral nôž zo šuflíka, ale len preto, aby sa bránil. Nepoprel ani, že poslal predmetnú SMS a bolo to len z dôvodu, že bol nazlostený na syna, že ho zbil. Obžalovaný je toho názoru, že sa mu to vymklo spod kontroly pokiaľ ide o hodenie ovládača, ale na vyhrážky nožom si nepamätá a pripisuje to účinkom lieku Zopiclon.

Súd prvého stupňa konštatuje, že obžalovaný je zo skutku usvedčovaný najmä výpoveďou poškodenej G. V., ktorá popísala samotný priebeh a okolnosti skutku kladeného obžalovanému za vinu, kde jej výpoveď bola premietnutá do samotnej skutkovej vety. Jej výpoveď korešponduje aj s výpoveďou L. V., ktorý v obdobných intenciách popísal, že otca spacifikoval po tom ako videl ako oco stál za mamou a ju škrtil, pričom počas boja ho otec porezal nožom po ľavom stehne aj poradil mu prst a keďže sa zľakol, tak otca v sebaobrane bil a následne podpísal agresívne správanie sa otca a vyhrážky adresované mame, že ju zabije alebo ostane mŕtva.

Obžalovaný zo spáchania skutku je nepriamo usvedčovaný výpoveďou svedka G. V., ktorý bezprostredne vnímal strach brata L. V. ako aj mamy G. V.. Pozoroval nimi popísané poranenia a ktorému bolo prerozprávané konanie obžalovaného potom, ako prišiel do bytu pre nich, aby ich odviezol z bytu preč k sebe domov. Strach G. V. z obžalovaného v rozhodnom čase popísal svedok C. V., ktorý mal priebeh skutku sprostredkovaný mamou ako aj bratom Martinom bezprostredne po tom čo poškodený zo strachu odišiel k G. V..

Súd prvého stupňa zdôraznil, že v neprospech obžalovaného svedčia aj listinné dôkazy a to najmä fotografie L. V. a G. V. zachytávajúce poranenia korešpondujúce s ich výpoveďami a to všetko v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Vierohodnosť žiadneho zo svedkov, ktorí obžalovaného usvedčujú zo skutku nebola žiadnym spôsobom spochybnená. Pokiaľ ide o rozpory u poškodenej V. vo vzťahu k nohe, ktorú mal syn poranenú po konflikte s otcom, podľa súdu nemôže to znižovať vierohodnosť jej výpovede vzhľadom k okolnostiam, ktoré popísala, ktoré prežívala, kde aj podľa znalkyne to vnímala ako ohrozenie seba a detí a navyše ako vyplýva zo znaleckého posudku PhDr. Čorejovej všeobecná vierohodnosť poškodenej V. je zachovaná a neporušená, a tak isto špecifická vierohodnosť poškodenej je štandardná, kde vyšetrenie nepreukázalo sklony skresľovať prežitú udalosť a tiež nebola zistená motivácia poškodiť obžalovanému.

Súd prvého stupňa ďalej poukázal, že u obžalovaného nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečenstvo pre spoločnosť, lebo ako to vyplýva z výpovede znalca MUDr. Fabišíkovej, táto u obžalovaného nezistila prítomnosť žiadnej duševnej choroby alebo poruchy v zmysle psychózy. Obžalovaný v dobe spáchania trestných skutkov mohol rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania ako aj mohol ovládať svoje konanie a je schopný chápať zmysel trestného konania, čím zároveň bola vyvrátená aj obrana obžalovaného spočívajúca v účinkoch lieku Zopiclon a s tým súvisiacim s deklaroványm stavom obžalovaného poukazujúc na halucinácie, kde s poukazaním na lekársku správu išlo o krátkodobý halucinačný syndróm pripísaný skôr disforickým náladám, teda nervozite, ktorá pravdepodobne vznikla v dôsledku dlhšej nespavosti obžalovaného a taktiež následne asi po mesiaci a pol v Trenčíne nebolo konštatované, že by boli zaznamenané akékoľvek abstinénčné prejavy a jeho stav bol hodnotený ako psychotická porucha s neskorým začiatkom, nespavosť počas totálnej nútenej abstinencie, ktoré prejavy na druhý deň odzneli.

Pokiaľ ide o objektívnu stránku prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona táto, aby bola naplnená musí ísť o vyhrážanie objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u toho voči komu hrozba smeruje, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým sa vyhráža. V tomto prípade vyššie popísané agresívne konanie obžalovaného vzbudilo dôvodnú obavu u poškodených o ich život a zdravie v dôsledku strachu z jeho nepredvídateľných reakcií a zároveň bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi správaním obžalovaného a následkom t.j., že poškodená V. pociťovala dôvodnú obavu z konania obžalovaného, lebo ako aj plynie z výsluchu znalkyne PhDr. Čorejovej v čase vyšetrenia prevažovali obavy z manželovho konania, kde vysoko pravdepodobne reakciou na okolnosti vyšetřovaného skutku bola u nej zistená intrapsychická tenzia a úzkostno-depresívne prežívanie strednej intenzity, a tak isto správanie sa obžalovaného vyvolalo u poškodeného L. V. strach nielen o život matky, ale aj o vlastný, keď obžalovaný vytiahol nôž, ktorým na neho zaútočil.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k názoru, že spôsob počínania obžalovaného a okolnosti za akých k tomu došlo umožňuje prijať záver, že konanie bol takej charakteru,

že došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu po stránke objektívnej aj subjektívnej. V tomto prípade naplnil obžalovaný svojim konaním aj kvalifikovanú skutkovú podstatu, pretože došlo k spáchaniu trestného činu so zbraňou čím bezpochyby je nôž je (§ 138 písm. a/ Tr. zákona) a na chránenej osobe, teda blízkej osobe (§ 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona), keď blízkou osobou v zmysle § 127 ods. 4 Tr. zákona sa rozumie aj manžel.

Na základe týchto úvah súd prvého stupňa správne ustálil, že obžalovaný G. V. v bode 1 rozsudku svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, po stránke objektívnej ako aj subjektívnej s úmyslom priamym podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Súd prvého stupňa výrok uvedený v bode 2 rozsudku odôvodnil tým, že dňa 06.01.2021 zo strany obžalovaného G. V. došlo k protiprávnemu konaniu, keď vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví, tým, že v čase okolo 17.20 hod. v byte na 3. poschodí v E. na ulici C. č. XXX/X, okres E. otvoril na plynovom kuchynskom sporáku plynové ventily bez ich zapálenia, úmyselne nechal unikať plyn, kde po príchode privolaní príslušníkov PZ a HaZZ SR bránil svojim telom otvoreniu dverí a títo až po násilnom otvorení bytu únik plynu zastavili a približne 40 obyvateľov nachádzajúcich sa v tom čase v priestoroch bytového domu začali posielat' von z dôvodu ochrany ich života a zdravia pred hroziacim výbuchom.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný. Popísal na hlavnom pojednávaní, že si chcel urobiť vajíčka, nevie prečo zapol plyn a keď sa trochu upokojil s ohľadom na konflikt s manželkou a synom si aj uvedomil, že ide plyn, ale nechal ho tak s tým, že umrie, ale následne zobral ohľad na susedov, ale to už prišli záchranné zložky. Poprel, že by bránil vstupu do bytu, ale naopak nastavil ruky, aby ho to nebuchlo.

Súd prvého stupňa konštatuje, že obžalovaný je usvedčovaný výsluchmi jednotlivých vypočutých svedkov, ktorí podpísali jednak, že vnímali plyn, taktiež okolnosti bránenia vstupu do bytu obžalovaného V., ktorý navyše vymenil zámok, s kľúčmi nedisponovala ani jeho manželka a ani synovia v dôsledku čoho museli byť dvere otvorené násilím pomocou hydraulického zariadenia, keď prvý zacítil plyn D. H., ktorý aj volal záchranné zložky. Plyn cítili po vstupe do bytu aj G. V. a G. V..

O skutočnostiach v neprospech obžalovaného, ktorý bránil vstupu záchranným zložkám do bytu v obdobných intenciách vypovedali svedkovia Ing. H., ktorý uviedol, že, keďže obžalovaný na výzvy nereagoval, dvere boli otvorené za použitia rozťahovača zárubni, pričom dvere úmyselne blokoval obžalovaný, tak bola použitá hrubá sila. Tiež registroval po vstupe do bytu 2 horáky zapnuté a plyn bolo cítiť aj v byte aj na schodisku. Svedok D. W. uviedol, že policajti obžalovaného spacifikovali po tom čo dvere otvorili s použitím násilia, nakoľko obžalovaný na výzvy nereagoval, tento bol za dverami a akoby ich tlačil späť. V priestoroch bolo cítiť plyn, najviac v byte obžalovaného. Byt kolegovia odvetrali a on zavrel plynový uzáver. Rovnako aj G. V. popísal, že otec stál za dverami a dvere podopieral a potom bol spacifikovaný.

Aj z výpovede svedka H. plynie, že hasiči použili rozťahovač na dvere a rozprávali sa, že niekto dvere drží, keď dvere vyrazili videl tam obžalovaného, ktorý následne navyše povedal, že sa chcel zabiť. To, že obžalovaný chcel spáchať samovraždu plynie aj z výpovede svedka B.. H., čo v konečnom dôsledku nie je v rozpore s vyjadrením obžalovaného, že nechal unikať plyn s tým, že zomrie.

Uvedené korešponduje s listinnými dôkazmi, najmä zo záznamu z mimoriadnej udalosti potom všetko v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu. Súd prvého stupňa následne poukázal na subjektívnu stránku trestného činu a objektívnu stránku. Vo vzťahu k objektívnej stránke zdôraznil, že pre jej naplnenie stačí už samotné ohrozenie chráneného záujmu, čo v danom prípade tomu tak bolo, lebo bolo preukázané, že obžalovaný tým, že úmyselne pustil plyn, teda spôsobil škodlivý účinok plynu, kde navyše bránil záchranným zložkám vstupu do bytu a spôsobil všeobecné nebezpečenstvo, vydal do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví asi 40 ľudí čo plynie z výpovede svedkov najmä svedka Ing. H. a to korešponduje s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej vydaním do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy sa rozumie vydanie najmenej 7 skutočne prítomných osôb.

Súd prvého stupňa poukázal na príčinnú súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom trestného činu, lebo ako plynie zo záverov znaleckého posudku v prípade pokiaľ by nebolo zaistené vetranie priestoru (kde obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že schválne pozatváral okná, pričom túto výpoveď súd aj zobral do úvahy, lebo jeho ďalšie výpovede vzhľadom na závery znalca MUDr. Fabišíkovej považoval za účelové v snahe vyviníť sa), je možné predpokladať možný výbuch v priestore s fatálnymi následkami v čase 8 hodín 49 minút a potom v prípade výbuchu plynu a následného požiaru

by mohlo dôjsť k stratám na životoch ako aj ťažkým zraneniam v dôsledku výbuchu a následného požiaru.

Súd prvého stupňa vyslovil názor, že obžalovaný svojim konaním uvedeným v bode 2 rozsudku naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 Tr. zákona.

Týmto úvahám súdu prvého stupňa krajský súd nemá čo vytknúť, vychádzajú z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa.

K samotným odvolacím námietkam, ktoré prezentoval v odvolaní odvolateľ krajský súd musí konštatovať, že už pred súdom prvého stupňa obžalovaný prezentoval, že v čase spáchania skutku bol pod vplyvom lieku Zopiclon, ktorý spôsoboval uňho halucinácie a namietal, že znalkyňa z odboru psychiatrie sa touto otázkou vplyvu Zopiclonu na psychiku obžalovaného nezaoberala.

Už súd prvého stupňa v rámci argumentácie, ktorá je uvedená vyššie sa zaoberal kombináciou alkoholu a vplyvu lieku Zopiclon na psychiku obžalovaného. Krajský súd iba dodáva, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.12.2021 bola vypočutá znalkyňa MUDr. Kornélia Fabišíková z odboru zdravotníctva odvetvia psychiatrie, ktorá sa zaoberala ovládacími a rozpoznávacími schopnosťami obžalovaného čo vyjadrila vo svojom znaleckom posudku. Poukázala aj na tú skutočnosť, že u obžalovaného zistila závislosť od alkoholu na úrovni 3. vývojovej fázy podľa Jelínka. Pri svojom výsluchu zdôraznila, že obvinený sám znalkyni uviedol, že s kombináciou alkoholu a liekov už mal skúsenosti, a táto skutočnosť je podchytená aj v jeho zdravotnej dokumentácii. Následne znalkyňa zdôraznila, že pri spracovaní znaleckého posudku zohľadnila aj lekársku správu, ktorá bola spracovaná Nemocnicou pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Zdôraznila, že túto správu sama si vyžiadala z psychiatrického oddelenia tejto nemocnice, odcitovala ju v znaleckom posudku a nachádza sa na str. 16 - 19. Rovnako vyjadrila sa k účinkom lieku Zopiclon, kde zdôraznila, že pracuje ako psychiatrička už vyše 30 rokov, sú jej známe účinky lieku Zopiclon aj mechanizmus účinku, je to liek používaný na nespavosť, ktorý je výlučne k dostaniu len na lekársky predpis. Eventuálne sa dá zohnať aj nelegálnou cestou na čiernom trhu. Vo vzťahu k lekárskej správe Nemocnice pre obvinených a odsúdených Trenčín znalkyňa konštatovala, že už v tejto správe je vysvetlené čo bolo prejavom stavu obžalovaného, že liek má halucinatórný syndróm, ktorý bol popísaný na str. 8 znaleckého posudku a jej kolegovia jasne vyjadrili, že sa jednalo o krátkodobý halucinatórný syndróm, ktorý pripisovali skôr dysforickým náladám, teda nervozite, podráždenosti u alkoholom deprimovanej osobnosti s abruptným rozvojom halucinátornej symptomatiky, ktorá pravdepodobne vznikla v dôsledku dlhšej nespavosti alebo dlhším spánkom u obžalovaného nehovoriac o tom, že hospitalizácia prebiehala s veľkým časovým odstupom od spáchania skutku. Skutky sa stali 03.01. a 06.01. a hospitalizovaný bol od 24.02. do 09.03.2021. Jeho stav bol hodnotený ako psychotická porucha s neskorším začiatkom depresívnej rozlady s halucinatórnym syndrómom reaktívne (nespavosť) počas totálnej nútenej abstinencie. Na druhý deň už odozneli tieto príznaky. Všetko sa to odohralo s veľkým časovým odstupom. Znalkyňa zdôraznila, že obžalovaný kombinoval lieky s alkoholom, nebola to jeho prvá skúsenosť s týmto liekom. Zápisy s prešovského psychiatrického oddelenia jednoznačne preukazujú, že miešal lieky s alkoholom. Ak liek už dlhodobo užíval bol mu vysadený, mohlo dôjsť k rozvoju krátkej psychotickej epizódy. V tomto prípade mu vo väzbe zo dňa na deň vysadili tento liek. Prečo táto epizóda nevznikla hneď po zadržaní, keď bol opitý - nevedela sa vyjadriť. Duševná choroba sa u obžalovaného ani v Trenčíne nepotvrdila.

Obranou obžalovaného sa vysporiadal súd prvého stupňa a krajský súd sa vzhľadom na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva psychiatria nemohol stotožniť s tvrdeniami obhajcu obžalovaného, že príčinou stavu, v ktorom sa nachádzal, a teda stavu, ktorého sa aj domáhajú uznať, že konal v stave nepříčetnosti, nebol liek Zopiclon. Tu je potrebné konštatovať, že znalkyňa ustálila, že rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného boli zachované aj keď čiastočne obmedzené, no neboli vymiznuté, teda nezbavujú ho trestnej zodpovednosti.

Vo vzťahu k trestnému činu uvedeného v bode 1, kde obhajoba namieta, že nedošlo k naplneniu objektívnej stránky trestného činu, že vyhrážky boli iba hrubým správaním a takýmto konaním maximálne mohol obžalovaný naplniť znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, krajský súd poukazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa, ktorý hodnotil jednotlivé dôkazy a v tejto súvislosti je potrebné poukázať nielen na výpovede svedkov G. V. a L. V., ale to, že jeho vyhrážky vyvolali aj následok vyplývajúci aj zo znaleckého posudku z odboru psychológie PhDr. Čorejovej, ktorá hodnotila nielen vierohodnosť výpovede poškodenej V., ale popísala aj stav ako to poškodená prežívala. V neposlednom rade bolo objektivizované, že obžalovaný svojím útokom, ktorý viedol so zbraňou - nožom poranil svojich

najbližších a to manželku G. V. a L. V. už samotný útok nožom vyvoláva u človeka obavu o život a zdravie. Krajský súd s argumentáciou obhajoby sa nestotožnil.

Obrana obžalovaného vo vzťahu k skutku v bode 2 rozsudku odoznela už aj na hlavnom pojednávaní a je opakovaná aj v rámci odvolacieho konania. Súd prvého stupňa sa vysporiadal aj rozpormi vo svedeckých výpovediach, na ktoré poukazuje obžalovaný. Krajský súd len dodáva, že nie je rozhodujúce či boli otvorené 2 horáky, resp. 4, ale rozhodujúce je, že obžalovaný spôsobil únik plynu, ktorý iba zhodou náhod nespôsobil nepredvídateľné a neodstrániteľné následky.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval v súlade so základnými zásadami vyjadrenými v § 34 Tr. zákona.

Ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že G. V. doposiaľ viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zákona) a ako priťažujúcu okolnosť, že sa dopustil viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona).

Správne postupoval súd prvého stupňa, ak pri ukladaní trestu za viac trestných činov ukladal úhrnný trest odňatia slobody.

Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného dosiahne trestom odňatia slobody v trvaní 5 rokov. Takto uložený trest považuje za primeraný a dostačujúci.

Nepochybil súd prvého stupňa ani pri zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu, ktorý doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto postupoval správne, ak ho zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku MUDr. Fabišíkovej z odboru zdravotníctva odvetvia psychiatrie, súd prvého stupňa postupoval správne, ak uložil obžalovanému aj ochranné opatrenie vo forme ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.